

Delegata za XI. kongres ZKJ

Resnična avantgardnost zveze komunistov je predvsem v tem, da so komunisti tisti, ki skupaj z delovnimi množicami, med njimi, uveljavljajo vse napredne družbene spremembe. Zato je vsak sestanek, od tistega v osnovni organizaciji do kongresa, delovni dogovor, kako na podlagi doseženega izbirati pravilne rešitve na poti, ki nam je vsem dobro znana in ki vodi v socializem. Sklepi se uresničujejo skozi vsakdanje delo. O tem govori tudi naša delegata za XI. kongres Zveze komunistov Jugoslavije.

Znanje in pripravljenost

Kogarkoli pot zanese v prostore Občinske konference Zveze socialistične mladine Ljubljana-Center, na Prešernovi cesti, ne more mimo prijaznega, skoraj boječega nasmeha in dobrodošlice mladega, slokega organizacijskega sekretarja Slobodana Studena. Vedno je pripravljen na pogovor z mladimi, ki v več kot 250 osnovnih organizacijah ZSMS v občini, uresničujejo naše ožje in širše družbene cilje.

Slobodan se je rodil 1951. leta in je s svojimi dvajsetimi leti postal član Zveze komunistov Slovenije. V Ljubljano je prišel iz Like in se v Tehnici TOZD operativno izučil za poklic zidarja. Ta poklic je opravljal vestno in skrbno – tako kot vse naloge, ki se mu zaupajo – vse do pred treh let, ko mu je delovna organizacija, kot priznanje za njegovo poklicno in družbeno politično delo, omogočila obiskovanje srednje politične šole Centralnega komiteja ZKS. Sedaj že drugo leto opravlja dolžnosti organizacijskega sekretarja ZSMS Ljubljana Center. Njegova marljivost, vestnost in prizadevnost sta znana večini naših aktivnih mladincev, kar potrjujejo tudi njegove ostale funkcije: član komiteja in konference ZKS Ljubljana-Center, član družbenopolitičnega zbora občine, član konference SZDL Ljubljana-Center, član predsedstva Mestne konference ZSMS Ljubljana.

»ZSMS je družbenopolitična organizacija, ki je tako kot ostale, odgovorna za izpeljavo vseh zastavljenih nalog, zato si mora prek svojega dela zagotoviti mesto, ki ji v družbi pripada,« se je razgovoril Slobodan. »Seveda pa ne gre brez trdega dela in vztrajnosti. Mladi morajo delovati v krajevnih skupnostih in sekcijah v SZDL in njihovo delo se ne sme končati takrat, kot posamezna akcija. Mladi se namreč hitro zagrejejo za enkratne akcije, vendar pa je to le premalo. Zagotoviti moramo kontinuiteto mladinskega dela, kajti le tako bo ZSMS

pridobila svojo vlogo ter reševanje in obravnavanje problemov in interesov mladih.«

»Mladina se mora boriti proti pojavu forumstva,« je poudaril Slobodan, »kajti s tem, da se akcije in naloge rešujejo preko dopisovanja, ne bomo dosegli željenega. Veliko več mora biti akcijskega delovanja, neposrednega razpravljanja in dejanj. Pa tudi sklepov ne smemo sprejemati le zato, da jih sprejmemo. Vsakemu sklepu mora slediti akcijska uresničitve, tako preko ZSS kot preko SZDL, kajti le tako se lahko oceni tudi teža in pomembnost sprejetega.«

Slobodan je v pogovoru velikokrat omenil akcijo. Pri tem seveda, kot je poudaril, ne misli le akcij s krampom in lopato, delovnih dosežkov, ampak tudi idejno graditev mladih in družbe v celoti.

»Pri tem je zelo pomembna vloga mladih komunistov, ki jim mora še vedno pomeniti glavno in bistveno delo – delo v ZSMS.«

Seveda pa ni dovolj le pripravljenost pristopiti k delu, potrebno je tudi in predvsem znanje.

»Zato v naši občini organiziramo več izobraževalnih oblik, med katerimi zavzemajo osrednje mesto mladinske politične šole za aktiviste iz osnovnih organizacij ZSMS. Še več pa bomo morali narediti pri izobraževanju v samih osnovnih organizacijah, kot tudi pri samem šolskem pouku v srednjih šolah. Tudi samoizobraževanje ne smemo zanemariti. Današnjemu tempu razvoja namreč ne bomo mogli slediti, če mu ne bomo sledili z lastno prizadevnostjo in željo – razumeti, spoznavati in sodelovati,« je poudaril.

In Slobodan je takšen. Veliko prebira, želi biti na tekočem s čimveč dogajanji. Poleg vsega dela, ki ga res ni malo, še študira na ljubljanski Višji upravni šoli.

Marsikdo med nami bo pripomnil: takšnih ljudi, kot je Slobodan, bi potrebovali še več, in res je tako.

Pravice in dolžnosti samoupravljanja

Andreja Artač-Iligo stanuje s svojim možem v skrbno opremljeni in urejeni najemniški garsonjeri. Starša je 27 let, po poklicu je diplomirana ekonomistka in je od leta 1974 v Zvezi komunistov.

Že njen vedno nasmejan obraz in volja do pogovora dasta slutiti, da je Andreja človek, ki ve kaj hoče. Ne more in ne more brez dela in ustvarjalnosti.

»Ja, res je,« pravi Andreja »veliko bi rada

še naredila in oblikovala pot razvoja naše družbe in sebe. Veste, poklic mi zelo veliko pomeni, vendar pa z

opravljanjem svojih delovnih dolžnosti nisem preveč zadovoljna. Naučila sem se namreč veliko več kot pa lahko v službi pokažem, mislim, pri opravljanju dolžnosti, ki so mi naložene. Končano imam Ekonomsko fakulteto, priznana registracijo za zunanjo trgovino, govorim štiri tuje jezike, od teh dva aktivno, obiskujem dopisno šolo marksizma in tečaj za mlade komuniste, zato mislim, da bi se moje znanje dalo bolje izkoristiti.«

Andreja je kljub svoji mladosti že veliko naredila, ne le pri izobraževanju, ampak tudi pri družbenopolitičnem delu. Že kot študentka je bila aktivna v študentskem svetu, v mednarodni organizaciji za sodelovanje s študenti iz tujine, pela je v akademskem pevskem zboru »Tone Tomšič«. Sedaj je član občinske konference in komiteja ZKS Ljubljana-Center, član sekretariata sveta KS Ajdovščina, izvršnega odbora sindikata in član delegacije za zbor združenega dela občine Center.

»Zaposlena sem v OZD Tehno Impeks, ki se ukvarja predvsem z uvozom reprodukcijskega materiala in pomeni v bistvu servis slovenskega gospodarstva. V tej organizaciji je zaposlenih, več kot 80 odstotkov žensk, prevladuje nizka izobrazbena struktura, v Zvezi komunistov pa je le 20 do 120 zaposlenih. Preden sem prišla v Tehno Impeks niso deset let sprejeli v vrste komunistov nobenega novega člana, no, lani smo jih sprejeli 6.«

Zakaj je tako, je Andreja razmišljala naprej: »Mislim, da se premalo posvečamo mladi generaciji, pa tudi starejši. Manjkajo predvsem razne izobraževalne oblike. Tako bi morda delavci dobili večji čut za odgovornost in tudi večji delovni elan v smislu dograjevanja samoupravnih odnosov.«

Ko je pripovedovala o svoji delovni organizaciji, je bilo nenehno čutiti nek njen nemir, kot bi ne bila zadovoljna z marsičem v svojem delovnem okolju.

»Res je. Zdi se mi, da organizacija dela ni v redu. Pa tudi nagrajevanje po delu ne teče tako, kot bi moralo. Tehno Impeks je, s svojimi 120 zaposlenimi, enovita delovna organizacija, čeprav bi mirno lahko organizirali dve temeljni organizaciji združenega dela. Naši osebni dohodki so odvisni od dohodka posameznega oddelka in vsak oddelek ima svoj dohodek. Oddelki so odločno premajhni (ca. 5 ljudi), med njimi pa so velike razlike v težavnosti dela, v doseganju in v možnostih pridobivanja dohodka. Pravilnik o delitvi dohodka in osebnih dohodkov smo sicer sprejeli, vendar pa nam praksa iz dneva v dan kaže, da takšen pravilnik ne ustreza.«

Da, Andreja veliko razmišlja, kaj bi se dalo izboljšati, popraviti ali nadomestiti z ustrežnejšim. Preko svoje družbene aktivnosti se bori, da bi bilo njenim sotovaršem čim lepše in udobnejše, da bi bile zagotovljene njihove ekonomske, socialne in druge pravice, da bi bili čimbolj enotni v uresničevanju pravic in dolžnosti samoupravljanja. Takšna je Andreja v delovnem okolju. Doma pa premišljuje, kako bosta z možem prihranila, s pomočjo delovne organizacije, toliko, da bosta nekega dne lahko zaživela v svojem stanovanju in si ustvarila pravo družino.

Darinka Legat

Dosledno uresničevati programe

Vse skupščine SIS družbenih dejavnosti v naši občini so že konstituirane. Delegati obeh zborov – uporabnikov in izvajalcev – so izvolili tudi nova vodstva. Upravičeno smo prepričani, da bodo delegati posebnih in združenih delegacij v drugem mandatnem obdobju delegatskega sistema vnesli novo kvaliteto v delo skupščin SIS družbenih dejavnosti in da bodo le-te zaživele kot pomemben dejavnik tudi v občinski skupščini. Naši delovni ljudje in občani so se samoupravno, to pa pomeni odgovorno, odločili, da bodo sami odločali o vseh življenjskih vprašanjih naše družbe. Tako bodo še bolj kot doslej dejanski subjekt družbenega in političnega delovanja.

Znani so tudi že programi SIS družbenih dejavnosti, za katere vlada živo zanimanje

ne le med delegati, marveč tudi pri vseh naših delovnih ljudeh in občanih. Od tega, kako smo te programe oblikovali in kako dosledni ter sposobni bomo pri njihovem uresničevanju, bo raslo zaupanje v naše lastne moči, v naš samoupravni socialistični in delegatski sistem – od tega bo odvisna stopnja naše blaginje.

Akcija podpisovanja sporazumov

Ob tem naj zapišemo, da v občini Center pravkar poteka nadvse pomembna akcija podpisovanja aneksov k samoupravnim sporazumom za SIS družbenih dejavnosti in samoupravnih sporazumov za financiranje dejavnosti komunale, požarne skupnosti, kulturnega centra Ivana Cankarja in ljudske obrambe. Tik pred izidom te številke je bilo takšno stanje pristopnih izjav od 655:

aneksi	338
komunala	199
požarna skupnost	177
kulturni center	
Ivan Cankar	341

Ob tem velja opozoriti, da je anekse podpisalo že 70 odstotkov subjektov, vendar smo mi upoštevali le število tistih, katerih pristopne izjave so že prispele ustreznemu občinskemu organu. Prav tako ne smemo spregledati dejstva, da bodo ponekod pristopili v kratkem.

Značilno za to akcijo je, da ne poteka v povsem zadovoljivem tempu, da so ji ponekod namenili premalo pozornosti, prepozno in površno so seznanjali delavce z vsebino teh sporazumov, kar se ne nazadnje odraža tudi v rezultatu, s katerim še ne moremo biti zadovoljni. Zato so družbenopolitične organizacije skupaj z družbenopolitično skupnostjo Centra sklenile raziskati vzroke za počasnost in ležerno obnašanje nekaterih organizacij, ki jih

žal ni tako malo, da bi bile bele vrane. Prav od števila pristopnikov k sporazumom pa je odvisna naša učinkovitost pri izpolnjevanju programov v prihodnjem obdobju.

v. j.

V maju je Ljubljano obiskala petdesetčlanska delegacija italijanskih krvodajalcev iz Parme. Ti že vrsto let tesno sodelujejo z mestnim odborom RK Ljubljane. Med skupnimi pogovori, ki so jih imeli v Ljubljani, so obojestransko ostro obsodili nedavno dogodke v Italiji, saj so se številni med njimi borili v vrstah italijanskih in slovenskih partizanov. Obsodili so tudi popustljivost italijanske vlade do fašistične in drugih terorističnih dejavnosti v Italiji, ki so namenjene tudi kalitvi dobrih in prijateljskih sosedskih stikov med Italijo in Jugoslavijo. V spomin na žrtve fašističnega nasilja so položili venec pred spomenikom revolucije v Ljubljani.

Marjan Garbaja

dopisujte

v

dogovore

Ljubljana,
Prešernova 26
p. p. 191